

El reg en blat de moro.

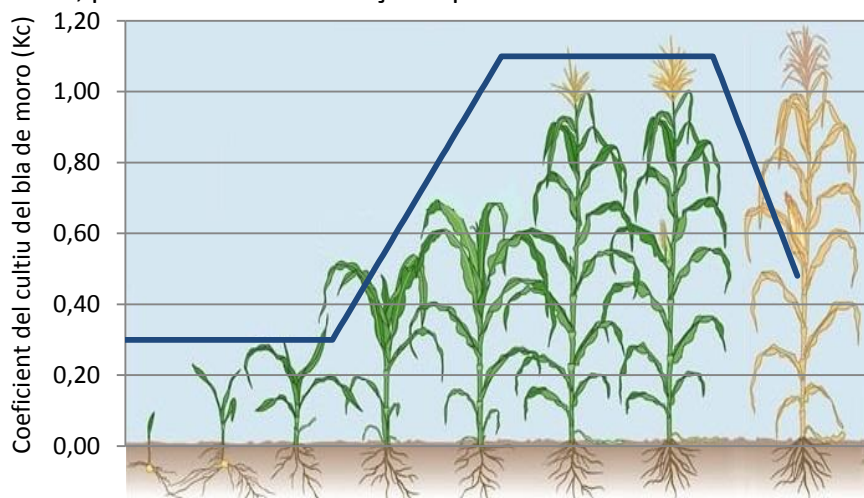
Determinats estadis del cultiu són molt susceptibles a la falta d'aigua. Principalment es tracta dels estadis d'aparició de la floració masculina i més tard, a l'aparició de les sedes de la flor femenina.

És important regar bé el blat de moro per a obtenir-ne tot el seu potencial productiu.

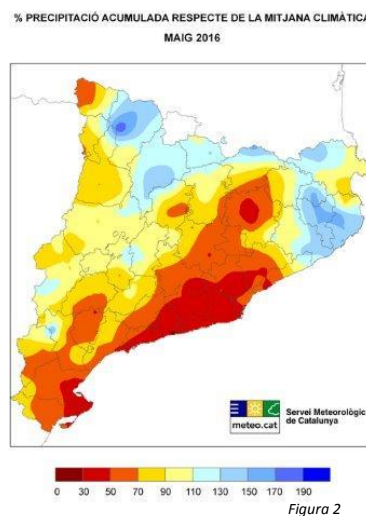
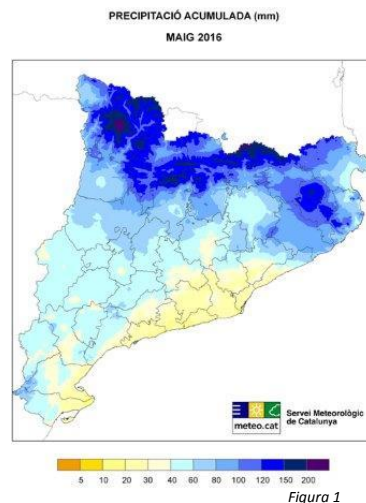
El blat de moro és la planta herbàcia més important de les zones regables de Catalunya. El cultiu va ocupar l'any passat 41.442 Ha, destinat majoritàriament a l'elaboració de pinso per alimentació animal. El blat de moro és una planta d'elevades necessitats hídriques en les nostres condicions ambientals.

Enguany, malgrat que els mesos d'abril i maig han estat, a Catalunya, més plujosos que la mitjana d'anys anteriors, per desenvolupar tot el potencial productiu del cultiu, cal l'aportació d'aigua mitjançant el reg.

L'inici del reg del blat de moro, ja es va tractar en el butlletí del mes anterior. Fins a l'estadi de 10 fulles el blat de moro és poc sensible al dèficit, posteriorment comença un període de creixement

vegetatiu important i s'inicia la diferenciació cel·lular que donarà lloc a la panotxa. Un estrès hídric en aquest estadi indueix a reduir la biomassa del cultiu i disminuir el nombre de fileres per capça de gra. Les màximes necessitats hídriques del blat de moro, i quan hem de vetllar amb més insistència perquè no pateixi manca d'aigua, són entre els estadis d'aparició de la floració masculina i posteriorment a l'aparició de les sedes a la flor femenina. Un estrès, encara que sigui lleuger en aquesta època, provoca un desacoblament entre l'alliberament del pol·len i la receptivitat de la flor que pot elevar la taxa de pol·linització fallida, i per

tant, reduir la producció. Posteriorment, cal mantenir un correcte status hídic a la planta per facilitar l'inici de la translocació d'assimilats cap al gra.

Com puc saber les necessitats d'aigua del meu blat de moro?.

a).- A partir de l'Evapotranspiració del Conreu (ETc).

Una manera simple de tenir una referència per determinar quanta aigua cal aplicar al cultiu és a partir de l'evapotranspiració de referència (ET_o) i els coeficients de cultiu (K_c), segons l'estadi fenològic. Posteriorment, cal augmentar la dosi segons l'eficiència del sistema de reg. A falta de mesures concretes de l'eficiència de la vostra instal·lació, podeu orientar-vos segons aquests criteris: a regues 50-70%, aspersió 70-80%; localitzat 90-95%.

L'estratègia a seguir és la restitució de les necessitats d'aigua del període anterior, que generalment té una freqüència setmanal, a partir del reg i la pluja efectiva. Aquesta informació la podeu demanar a l'Oficina del Regant (<http://www.ruralcat.net/web/quest/oficina-del-regant>).

b).- A partir de sensors de mesura del contingut d'aigua al sòl.

L'objectiu és mantenir la zona de màxima densitat radicular a un determinat percentatge de la capacitat de la Reserva d'Aigua Fàcilment Disponible (RAFD) del sòl que varia en funció de l'estadi fenològic i del sistema de reg.

En els regadius de Girona, a on les pluges primaverals i ocasionalment estivals, poden tenir molta transcendència pel reg, s'optimitza la informació amb el seguiment de la humitat del sòl en finques pilot a la zona del Baix Ter i de la Plana litoral de la Muga. Si voleu rebre aquesta informació podeu sol·licita-la a: francesc.camps@irta.cat

Estació meteorològica de Monells

Sensors de mesura d'aigua al sòl.

Símtomes lleus d'estrés hídic.

Floració masculina.

Floració femenina.

Autors:

FRANCESC CAMPS francesc.camps@irta.cat . IRTA Mas Badia
MARC JABARDO marc.jabardo@irta.cat. IRTA Mas Badia

IRTA